

Задъ обширнитѣ лозя и по-далечъ въ равнината, окото се спира отъ височинитѣ на хубавата *Странджа* планина, извѣстна въ нашите народни пѣсни.

Въ града има чиста вода, докарана съ тръби отъ мѣстността Шейтанъ-дере, която е на около 10 км. на сѣверъ отъ града. Лозенградъ въ търговско отношение стои добре. Градът и околността сѫ богати съ вино, вълна и храни. Тѣ се изнасятъ главно чрѣзъ лозенградските търговци.

Името си градът е получилъ отъ многото лозя, а турско-то му име, „Къркъ-Клисе“, значи четиридесетъ църкви.

Прѣзъ Балканската война, българската трета армия прѣвзе на „ножъ“ чрѣзъ нощна атака и съ „ура“ крѣпостта на Лозенградъ. Октомврийските славни дни ще останатъ паметни за величието на България! Падането на Лозенградъ се разнесе, като грѣмъ въ България и цѣла Европа. То бѣше първата голѣма победа надъ Турция, а слѣдъ нея се заредиха прѣзвезмането на Люле-Бургазъ, Чаталджа, Одринъ и др.

